

# NOICA



Sentimentul românesc  
al ființei



HUMANITAS

Dacă pe pământul românesc ar crește o plantă hrănitoare ce nu se găsește în alte părți, ar trebui să dăm socoteală de ea. Dacă în vorbirea noastră s-au ivit cuvinte și înțelesuri ce pot îmbogăți gândul omului, dar nu au apărut în vorbirea și cugetul altora, sîntem de asemenea datori să dăm socoteală de ele.

Un astfel de cuvînt este „întru“; un asemenea înțeles ne pare a fi cel al ființei. În fapt, înțelesul deosebit al ființei, la noi, este poate lucrarea înțelesurilor deosebite ale lui „întru“, care a venit să exprime ființa *dinăuntru* parcă, sugerînd că a fi înseamnă „a fi întru ceva“, adică a fi în și nu pe deplin în ceva, a se odihni dar a și năzui, a se închide dar și a se deschide. Ființa a fost astfel scoasă din încrem-nire și s-a clătina-t. Dar dacă nu s-ar clătina, ar fi cu adevărat? Ce fel de ființă este aceea în care nu e loc pentru nici o vibrație și nici o devenire?

5903-